

τὴν ποιήσιν τῆς διπλωματικῆς βελάδας. Ἐν ἐπικρατεῖα ὀλιγαθροποτάτη ὅπου ἡ παραγωγή διατρέχει εἰσέτι τὸ ἀδαμιαῖον αὐτῆς στάδιον, μίαν ὄρις τιμᾶται δραχμῶν τεσσάρων καὶ ἐν ὧν λεπτῶν εἴκοσιν, ἡ δὲ πολιτικὴ ἀτιμία διανέμεται ἄωρᾶν ὑπ' αὐτῆς τῆς κυβερνήσεως. Τὴν κίνησιν τοῦ μικροῦ μας ἔμπορίου μας διεδέξατο ἡ κίνησις τοῦ χρηματιστηρίου, τὴν ὀλιγαθρανῆ μας βιομηχανίαν διεδέξαντο τὰ καπνοκοπεῖα τοῦ Κράτους καὶ αἱ μηχαναὶ τῶν σιγαρέτων καὶ ἐντὸς ὀλίγου τὸν ἄρτον μας θ' ἀντικαταστήσῃ ἡ ἠθικὴ καὶ τὴν τιμὴν μας ὁ τρικουπισμός.

Κ. Ἱεροκλῆς

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Νομαρχία ἐζήτησε παρὰ τοῦ Δήμου νὰ δημοσιεύσῃ τὰ ὀνόματα τῶν Δηλητηριαστῶν τῆς πόλεως, ἐκείνων ὅσοι δηλαδὴ χύνουν τὰς ἀκαθαρσίας καὶ τοὺς ἀποπάτους τῶν εἰς τὰς ὑπονόμους τῆς πόλεως. Ἡ Δημαρχία ἀπεποιήθη, θεωρήσασα τοῦτο ἔργον τῆς ἀστυνομίας. Ἐὰν καὶ ἡ ἀστυνομία ἀποποιήθῃ, τότε θὰ λάβωμεν τὸν ὑψηλὸν κόπον νὰ τὸν δημοσιεύσωμεν ἡμεῖς. Ἀπὸ τοῦδε σὰς μνημονεύομεν ἀκόμη μιὰ φορὰ μερικὰ ὀνόματα τῶν Δηλητηριαστῶν: **Καλλιγᾶ, Ρενιέρη, Φιλήμονος** (ἂν δὲν ἀπατώμεθα) **Κυριακοῦ** πρῶην βουλευτοῦ, κατασκευάσαντος ἱκανῶν μέτρων ὀχετῶν ἵνα χύνη τοὺς ἀποπάτους τοῦ εἰς τὴν δημοσίαν ὑπόνομον καὶ δηλητηριάξῃ τὸν κόσμον. Τί Ρωμηοὶ! Καθαροὶ εἰς τὰ σπῆτια των, βρωμεροὶ εἰς τὴν πόλιν των. Διὰ νὰ γλυτώσῃ ὀλίγην δυσωδίαν καὶ ὀλίγον χρῆμα, μπορεῖ νὰ πέσῃ θῦμα κοιλιακοῦ ἢ χολέρας. Ἔτσι καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ ἐντιμότητα ὡς νοικοκυραῖοι, ἀτιμώτατοι ὡς ὑπάλληλοι. Τί Ρωμηοὶ, τί Ρωμηοὶ!

Καὶ, μίαν πρότασις μηχανικωτάτη, ἐφθνητοτάτη καὶ ὑγιεινοτάτη, προκειμένου περὶ τῶν ἐκ τοῦ Σφαγείου πηγαζουσῶν δηλητηριάσεων τῆς ἀτμοσφαιρας. Ὁ ἐφευρετικώτατος κ. Α. Δαμασκηνὸς ἐπρότεινεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι ἀναλαμβάνει ἀντὶ δεκακισχιλίων φράγκων νὰ προμηθεύῃ συνεχῶς ὡκεανὸν ὑδάτων θαλασσίων εἰς τὸ Σφαγεῖον δι' ἰδιαίτερων σωλῆνων καὶ δι' ἰδιαίτερων πάλιν τοιούτων μετὰ τὸ πλύσιμον καὶ τὸ λούσιμον θὰ μεταφέρῃ κάτω εἰς Φάληρον τὰ ἀκάθαρτα ὑδάτα καὶ ἐκεῖ δι' ἰδιαίτερας μηχανῆς θὰ τὰ ἐκσφενδονέξῃ εἰς βάθος διακοσίων μέτρων εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης. Ἡ καὶ ἄλλως: ἀντὶ δέκα χιλιάδων φράγκων δέχεται νὰ πληρόνεται κεφελιάτικο ἐπὶ παντὸς σφαζομένου ζώου· πενήντα λεπτὰ τὸ μεγάλο, 5 λεπτὰ τὸ μικρόν. Ἄν ἡ πρότασις ἦνε καλὴ, νὰ γίνῃ ἀμέσως δεκτὴ τὰ προσωρινὰ μέτρα ἐννοεῖται νὰ μὴ λείψουν, διότι τὸ ἔργον τοῦ Δαμασκηνοῦ μόλις εἶνε δυνατόν νὰ συντελεσθῇ ἐντὸς ἑξ μηνῶν. Ἐν γένει ὁ κ. Δαμασκηνὸς ὁσημέραι ἀποκαθίσταται ἐν τῇ πόλει μας στοιχειὸν μηχανικὸν ἀξίον πάσης ἐνθαρρύνσεως καὶ ὑποστηρίξεως, διότι πρὸ παντὸς ἄλλου ἔχομεν ἀνάγκην ἔργων.

Οἱ τμηματαρχισκοί, οἱ γραφίσκοι, οἱ γραμματισκοί, οἱ παιδίσκοι, ὅλοι ὑπὸ τὸν ἀρχισπάταλον πρωθυπουργὸν ἐκυριεύθησαν ὑπὸ φοβερῶν συμπτωμάτων παραλυσίας ἐταίρας, εἰς ἣν πληρώσας τις τὴν πρώτην ἀτιμίαν τῆς ἔδωσε χρήματα καὶ ἀρχίζει καὶ λουδόνεται καὶ στολίζεται καὶ ἀκτινοβολεῖ, οὕτω καὶ αὐτοὶ ἐπιπλα ἐπὶ ἐπίπτων, ταπίτσιερνδες ἐπὶ τα-

πιτσιέρνδων, γραφεῖα ἐπὶ γραφεῖων, πολυθρόνες, μπιχλημπῆδια, αὐτοὶ οἱ ἴδιοι λουσωμένοι, στίλβοντες παράφουσκωμένοι ὡς διάνοι. . . Τί δὲ συνέβη; Ἐξήντηθη ὅλον τὸ κονδύλι τῶν γραφικῶν ἐξόδων δι' ὅλον τὸ ἔτος καὶ τώρα ζοῦν μὲ πίστωσιν, μὲ ἐλεημοσύνην.

Καὶ ἄλλο εὐχάριστον. Ὁ Δουκάκης μας, ὁ συμπαθητικώτατος καὶ ἀγαπητὸς ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς νεολαίας πρῶην Εἰσαγγελεὺς μας κ. Δουκάκης, ἔπραξε πάλιν μὲ τὸ παραπάνω τὸ καθῆκόν του εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς δίκης τοῦ κρεουργοῦ τοῦ καυμένου Γαλάτη ἐν Πύργῳ ὑπενωματάρχου Παύλου Χρυσούλη. Καὶ οὐ μόνον ὁ Πρόεδρος κ. Δουκάκης, ἀλλὰ καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Μεσθευεὺς καὶ ὅλον τὸ Δικαστήριον μετὰ ἱερότητος τοῦ ἀξιώματος καὶ τῆς ἀγανακτικῆς πρὸς τὴν καταπάτησιν καὶ σύλησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου ὑπὸ τοῦ ἀκινάχη τοῦ χωροφύλακος ἐπάταξαν βαρέως τὸ ἐγκλήμα καὶ διὰ λόγου καὶ διὰ τῆς ἀποφάσεως, προκαλέσαντα τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὰ χειροκροτήματα τοῦ ἀκρατηρίου.

Ἡ προχθεσινὴ ριγδαία βροχὴ μᾶς εἶχε κατατρομάξει ὅλους διὰ τὸ χρυσοῦν προῖόν, τὴν σταφίδα μας. Ἴδεν τί εἰδήσεις ἔχομεν ἐκ Πύργου τῆς 25 Ἰουλίου: «Σήμερον ὁ οὐρανὸς εἶνε κεκαλυμμένος ἀπὸ νέφη. οὐ ἕνεκα φόβοι τοὺς σταφδοκτῆμονας κατέλαβε». Ὡστε εὐτυχῶς τὸ πρᾶγμα περιωρίσθη εἰς νέφη τὰ ὅποια δὲν εἶχον τὴν ἀδιακρισίαν ἢ μᾶλλον τὴν κακουργίαν νὰ διαλυθῶσιν εἰς ἀκούσιον ἔτος τῆς χρυσῆς, τῆς ξανθῆς, τῆς χαϊδεμένης σταφίδος.

Τὸ περὶ λαθρεμπορίου ἄρθρον τοῦ ἀξιοτίμου συναδέλφου μας Ταροῦ, ὅστις καὶ τορῶς γράφει καὶ εἰς τὸν ἡτορὸν τοῦ συμπαρᾶσῦρει τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα, δικαίως ἐτάραξε πολλοὺς κύκλους ἐμπορικοὺς, τελωνιακοὺς, κυβερνητικοὺς, διότι ἐξέθεσεν ἐν τῷ Μὴ Χάρεσαι τὴν ζωηροτέραν παρ' ἄλλοτε ποτε εἰκόνα τοῦ λαθρεμπορικοῦ μικροβίου, ὅπερ εἶνε ἡ φυλοζήρα καὶ τοῦ δημοσίου ταμεῖου καὶ τοῦ ἐντίμου ἐμπορίου καὶ τῆς ὑπαλληλικῆς τιμῆς καὶ τῶν χαρακτῆρων καὶ τῆς ἠθικῆς. Τὸ λαθρεμπόριον θὰ πῇ: Κάτω τὸ τελωνεῖον, τὸ δὲ τελωνεῖον: Κάτω τὸ λαθρεμπόριον! Μεταξὺ δύο κακῶν, — διότι ἡμεῖς θεωροῦμεν καὶ τὸ τελωνεῖον κακὸν ἐν πόπῳ, ὅστις δὲν ἔχει ἰδικίην τοῦ βιομηχανίαν, — ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ πόλεμος· δυστυχῶς ὑπάρχει εἰρήνη καὶ ὄχι μόνον εἰρήνη, ἀλλὰ καὶ συμμαχία. Πρέπει λοιπὸν νὰ κηρυχθῇ πόλεμος κατὰ τῆς εἰρήνης αὐτῆς, νὰ κτυπηθῇ κατακέφαλα τὸ λαθρεμπόριον, ὥστε νὰ παρασταθῇ ἐν πλήρει τῇ ἐντάσει τῆς ἡ τελωνειακῆ πίεσις, διὰ νὰ ζητήσωμεν τὴν ἀνακούφισιν τῆς ἡ δημοσιογραφία ὀφείλει νὰ κτυπᾷ τοὺς ληστὰς τελώνας καὶ νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς ἐντίμους τελώνας. Καὶ ὅμως ποῖα ἐσημερὶς ἐζήτησε νὰ γράψῃ ἕνα καλὸν λόγον περὶ τοῦ ἐντιμοτάτου τελώνου τῆς Σύρας κ. Σίμου, ὃν ἐζήτησε νὰ στιγματίσῃ εἰς κόψος ἐπιθεωρητής; Καὶ ὅταν ἡ ἀνάκρισις τὸν εὗρεν ἀθώωτατον, καὶ τὸν ἐκήρυξε τοιοῦτον, τίς ἐζήτησε νὰ ἱκανοποιηθῇ ὁ προσβληθεὶς ὑπάλληλος καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν του; Ἡ τὸν εὗρσκει ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν οικονομικῶν μὴ κεκτημένων τὰ προσόντα τὸν κ. Σίμον, διότι ἐφάνη ἐπὶ δεκαετηρίδας τώρα τόσον ἀγαθὸς τίμιος; Ἐπίσης καὶ τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς κατ' αὐτὰς ἀναπτύσσει πολλὴν δραστηριότητα κατὰ τοῦ λαθρεμπορίου. Καθ' ἃ εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα, ὑπάρχουν ἔτοιμα ἀποφάσεις 200,000 δραχμῶν προερχόμεναι ἐκ κατασχέ-

σεων λαθρεμπορίων, τὰς ὁποίας θὰ βάλῃ ἕς τὴν τσέπην τοῦ τῷ δημόσιον ταμεῖον. Καθ' ἡμῶν οὐδεὶς πρέπει νὰ παραπονήται. ὅσον εἴμεθα δριμυεῖς εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῶν ἀτίμων, τόσο μεταβαλλόμεθα εἰς πανηγυριστὰς Πτωχοπροδρόμους ὑπὲρ τῶν ἐκπληρούντων τὸ καθήκον των καὶ εὐχόμεθα ὁ κ. Δαμιανὸς νὰ παίξῃ μεταξὺ τῶν ἄλλων τελωνῶν πρόσωπον ἀρχιστρατήγου ἐν τῇ καταδιώξει τοῦ ἀτίμου, τοῦ κλέφτικου λαθρεμπορίου.

Χθὲς εἶδομεν καὶ ἐν περιέργῳ ἐν Φαλήρῳ. Τὰ γυναικεῖα λουτρά ἦσαν ἀναπεπταμένα ὄχι παντὶ ἀνέμῳ, ἀλλὰ παντὶ βλέμματι. Τὰς ἐβλέπε τις δεξιῶς χωρούσας εἰς τὸ ὕγρον στοιχειῶν, τῶν παραπετασμάτων ἀνασερομένων εἰς ἐκάστην πνοὴν τοῦ βορρᾶ, αὐτῶν δὲ ἀναιρομένων ἐκείθεν τῶν παραπηγμάτων καὶ ἐπιδεικνυμένων καὶ σκιρτωσῶν καὶ ὕψυμένων ὅπως τὰ κύματα καὶ σαλακωνουμένων καὶ παλαιουσῶν μετὰ τῆς θαλάσσης καὶ παιζουσῶν καὶ γελωσῶν καὶ ἀλαζονευομένων ἐν τῇ παλλεύσῳ αὐτῶν γυμνότητι καὶ τῇ ἀγράφῳ ἐκ τῆς ἀποστάσεως μορφῆ των. ἂν εὐειδῆς ἦ δυσειδῆς, ἂν θαλερὰ ἢ φοβερά. Ποῦ ν' ἀποδώσωμεν τὴν τολμὴν αὐτὴν καὶ τὴν κοινοφθαλμίαν ἀγνοοῦμεν. Εἰς τὰ προβαίνοντα ἤθη μας ἢ εἰς ὑγιεῖς τι αἰσθημα, ὅτι τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου οὐδὲν ἐγκαλημα, οὐδεμίαν ἀμυρτίαν ἐνέχει, ὥστε νὰ κρύπτηται, νὰ δειλιά, νὰ σκεπάζηται, οἷονεὶ περιβαλλόμενον τὸν τρίγωνον τοῦ ἀμαρτωλοῦ σᾶκκον· ὥραϊον ἀρκεῖ νὰ ἦνε καὶ... ἀποκαλυπτέσθω!

Ἐγνωρίζομεν τὸν ἐν Λεωνιδίῳ ἐμπορευόμενον κ. Γ. Παπαγεωργίου ὡς ἐκλογεῖα καλῶν ἐμπορευμάτων, τῶρα τὸν ἔχομεν καὶ ὡς διαλεκτὴν τῆς ποιητικωτέρας καλλονῆς τοῦ Λεωνιδίου τῆς Ἀθηναϊκωτάτης Ἀθηνᾶς κόρης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμιέοντος κ. Γ. Παύλου, μεθ' ἧς ἐτέλεσε τοὺς ἀρραβωνιάς του, τοὺς ὁποίους οἱ φίλοι ραίνουνσι μὲ χίλια δυὸ ἄνθη εὐχῶν, συγχαίροντες τὸν δυσκολοαπορᾶσιστον Γεωργίον διὰ τὴν ἐκλογὴν ἣν ἔκαμε ἐν τῇ ἀνθοδέσμῃ τοῦ τόπου του, ἐκλέξας τὸ εὐοσμότερον ἄνθος καλλονῆς καὶ ἀρετῆς, τὴν ἀγαπητὴν τῆς καρδίας του καὶ τῷ εὐχονται τὴν ταχυτέραν ἔνωσιν των διὰ τῆς στέψεως, ἧτις προμηνύεται θορυβωδεστέρα τῶν ἡσύχως ξεφυτρωσάντων μας ἀρραβωνίων του· ἀρκεῖ ἢ ἐπίτηδες ἐκ Πειραιῶς μέλλουσα ἀναχωρησῆς τοῦ συνεργάτου μας «Τοροῦ» ὡς κουμπάρου μὲ παρακουμπάρους διὰ νὰ μᾶς προδιαθέσῃ πρὸς τοῦτο.

ΤΑ ΕΝ ΙΣΧΙΑΙ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βῆριον, 23 Ἰουλίου.

Τί τραγωδία! ἢ φοίκη καὶ ὁ τρόμος ἐπιτείνονται εἰς παραφυσίνην, τὰ δάκρυα ξηραίνονται καὶ κινδυνεύει τις νὰ ἐκραγῇ εἰς τραγικὸν γέλωτα.

Χθὲς καὶ προχθὲς τοιαῦται ἦσαν αἱ ἀπὸ Νεαπόλεως ἐντυπώσεις.

Ἡ καταστροφὴ τῆς Ἰσυχίας λαμβάνει ὁσημέραι μείζονας διαστάσεις· οὐχὶ πλέον εἰς 3, ἀλλ' εἰς 25 **χιλιάδας** ἀνέρχεται ὁ ἀριθμὸς τῶν νεκρῶν! Ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ τις ἐπι πόσον εἰσέτι αἱ διαστάσεις αὐταὶ μεγαλύνονται ἐν τῷ πνεύματι τοῦ εὐφραντάσθου νεαπολιτανικοῦ λαοῦ, ὕφισταμένου τὰς βριαυτέρας συγκινήσεις πρὸ τοῦ ἀτέρμονος θανάτου τῶν πληγωμένων, τῶν ἀπωφραμισμένων, τῶν θρηνοῦντων, τῶν θνησκόντων... Καὶ ὡς εἰ τοσαῦτα μὴ ἤρουν,

αἱ δονίσεις τοῦ σεισμοῦ ἐκάστοτε ἐπαναλαμβάνονται ἐν Ἰσυχίᾳ, ἀπειλοῦσαι ἀληθῆ πανωλεθρίαν. Προχθὲς διεδόθη ἐν Νεαπόλει ἡ φήμη ἐπικειμένου σεισμοῦ, ὃν εἶχε προαναγγεῖλαι ὁ μετεωροσκόπος τοῦ Βεζουβίου καθηγητῆς Παλμιέρης· ἡ φήμη αὕτη ἀστραπηδὸν διεδόθη ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὰ παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ ἠφαιστείου πρόαστεια, καὶ ἐκείθεν ὁ ἐξεγερθεὶς ἀκράτητος φόβος κεραινοβόλως εἰσῆλθεν ἐν τῇ πόλει μετὰ τῶν πρὸς ταύτην φευγόντων ἐν κραυγαῖς καὶ ἀλαλαγμῷ χωρικῶν. Τὸ θέαμα ὅπερ παρουσίαζεν ἡ Νεάπολις τὴν προπαραελθοῦσαν νύκτα ἀπομένει ἀπερίγραφτον διὰ πᾶσαν γραφίδα. Περὶ τὰς 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον οἱ δαίμονες τῆς φοίκης, τῆς ἀπογνώστεως, τῆς τρέλλας ἐμαίνοντο ἐπὶ τὴν ἀσπαίρουσαν πόλιν· ὡς εἰ ὁ σεισμός καὶ ὁ θάνατος εἶχον ὄντως ἐπέλθει, πάντες, πάντες, ἐκφεύγοντες ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν μεγάρων, ἀπὸ τῶν σκοτεινῶν ὑπογείων, ἀπὸ παντὸς ἀνθρωπίνου διαιτήματος, πτωχοὶ, πλουσιοὶ, γέροντες, γυναῖκες, ἄνδρες, παιδιά, γυμνοὶ, κάτωχροὶ, ἐκστατικοὶ, μαινόμενοι, ἐλαυνόμενοι ὑπὸ μυστηριώδους τρόμου, ἐρρίπτοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ταῖς πλατείαις, ἀποκομίζοντες ὅτι, ἐν μιᾷ στιγμῇ ἐπρόφθασαν ν' ἀρπάσωσι, τίς τὸ τέκνον του, ἄλλος ἐν μαγειρικὸν σκεῦος, ἐν κιβώτιον, ἐν στρώμα... .

Τί εἶχε συμβῆ ἵνα τοσοῦτον ταυτοχρόνως ἐπέλθῃ ὁ πανικός; Οὐδὲν ἤρκεσαν αἱ κραυγαί, ὁ ἦχος τῶν κωδῶνων, οἱ ἀλαλαγμοὶ τῶν πρώτων φευγόντων ὅπως μεταδώσωσιν αὐτὸν ὡς ἡλεκτρικὸν ρεῦμα καθ' ὅλην τὴν ἀπέραντον πόλιν. Ἡ πρωία ἐπανάφερον ὄλου εἰς τὰς ἐστίας των ἡρέμους καὶ πεποιοῦτας περὶ τοῦ ἀθασίμου τῶν φόβων των· καὶ ἐπῆλθον τὰ σχόλια καὶ αἱ ἐξηγήσεις. Λέγεται ὅτι σπεῖρα κλεπτῶν διέδωκε τὸν φόβον ὅπως ἐπωφεληθῇ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ· καὶ ὄντως πολλαὶ οἰκίαι ἐλαφυραγωγῆθησαν! Πῶς σᾶς φαίνεται ἡ μεσαιωνικὴ αὕτη ἰλαροτραγωδία;

Ὁ πυρετὸς τῆς ἀγαθοεργίας ὑπὲρ τῆς δυστυχῆς νήσου ἐπεκτείνεται καθ' ἅπασαν τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Εὐρώπην· εἶνε ἀπερίγραπτος.

Καὶ ἐν τῷ μέτῳ τῆς μοναδικῆς ταύτης μερίμνης τοῦ σώζειν, τοῦ εὐεργετεῖν, ἧτις ἀδελφοὶ τοὺς πάντας, συγγεεῖ τὰς ἀντιζηλίας, τὰ κόμματα, τὰ ἔθνη, δὲν ἐλείψαν ἐνταῦθα καὶ τῆς ἀγανακτήσεως αἱ κραυγαὶ—λαβοῦσαι ποῦ καὶ ποῦ πολιτικὸν τόνον—ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως καὶ ἰδίως τοῦ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ὑπουργοῦ.

Οὗτος, ὁ ἔντιμος κ. Γενάλης, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς συμφορᾶς εὐρίσκειται ἐν Καζαμιστιόλῃ, διευθίνων προσωπικῶς τὰς δικαστικὰς ἐργασίας· φαίνεται ὅτι στιγμιαία ἀδυναμία ἢ ἀποθάρρυνσις τὸν παρεκίνησε νὰ συλλογισθῇ μᾶλλον ὑπὲρ τῶν κινδυνευόντων ἐπὶ τὰ ἐρείπια στρατιωτῶν καὶ ἐργατῶν ἢ ὑπὲρ τῶν ὑπὸ ταῦτα οὐδὲν πλέον ἐχόντων νὰ φοβηθῶσιν ἢ ἕνεκα τοῦ καύσωνο; ἐπιστευδομένη ἀποσύνθεσις τοσοῦτων καὶ τοσοῦτων πτωμάτων πληροῖ τὸν ἀέρα τῆς Ἰσυχίας καὶ ἰδίως τῆς Καζαμιστιόλας δυσωδίας λοιμώδους, ἣν οἱ ἐν αὐτῇ ἐργαζόμενοι ἀδυνατοῦσι πλέον νὰ ὑποστῶσι καὶ πολλοὶ λειποθυμοῦσιν.

Ἡ ἐχυσίς καὶ ὁ μετὰ ταύτην ἐνταφιασμός τῶν πτωμάτων εἶναι ἔργον μακρὸν· τὰ πτώματα περὶ τὰς πέντε χιλιάδας... ἢ ἐξέυρσεσι αὐτῶν ὑπὸ τὰ ἐρείπια, τὰ ὁποῖα ἐνιαχοῦ ἀνέρχονται εἰς ὕψος πέντε ἢ ἕξ μέτρων, εἶναι κοπιώδης, ὀδυνηρὰ, ἀπελπιστικὴ ἐνιαχοῦ. Ὁ ὑπουργὸς ἐπρότεινε τὴν συντόμεισιν τοῦ ἔργου διὰ τῆς μεταβολῆς τῆς πολίχνης ὀλοκλήρου εἰς ἓνα καὶ μόνον πολύνεκρον τάφον· ἠθέλε νὰ ἐπιρρίψῃ ἐπ' αὐτῆς, ὡς ἂν ἦτο ἐν μόνον πτώμα, βαρὺ ἐξ ἀσβέστου σάβανον, καὶ τὴν ράνη διὰ φοινικῶν ὀξέος καὶ